

DRAMMEN KOMMUNE

Det Kongelige Barne- likestillings- og inkluderingsdep.
Postboks 8036 Dep.

0030 OSLO

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
Arkivkode: 710
Dato: 2/5-2011
Sakennr: 201100193-94

Vår referanse
11/2138/6/IRIGRE

Arkivkode
F30

Deres referanse

Dato
28.04.2011

HØRINGSSVAR- FORSLAG OM NY BOSETTINGSMODELL

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet sendte 31.1.2011. ut på høring forslag til endringer i bosettingsordning. Høringsfristen er 29.april d.å.

Drammen kommune har følgende overordnede synspunkter på forslaget i høringsbrevet:

- Drammen kommune deler målet om at flyktninger skal være bosatt i en kommune senest seks måneder etter at det er fattet vedtak om opphold, og at enslige mindreårige skal være bosatt innen tre måneder etter vedtak.
- Drammen kommune har forslag til flere mer målrettede tiltak som etter vår mening vil bidra til en raskere bosetting.
- Drammen kommune går imot forslaget om å åpne for bruk av statlig tvang i bosettingsarbeidet, gjennom å gi fylkesmannen en tilvisningsrett overfor kommunene. Drammen kommune mener at dette er lite målrettet for å løse de utfordringene i bosettingsarbeidet som bidrar til for lang ventetid i mottak i dag. Det er fare for at en slik modell vil øke konfliktnivået lokalt, og dermed svekke integreringsarbeidet. Drammen kommune mener at en slik tilvisningsrett snarere vil forsinke bosettingsprosessen ytterligere.

Tiltak for raskere bosetting

Drammen kommune mener at det må treffes tiltak for å få ned ventetiden til et akseptabelt nivå. Følgende tiltak bør iverksettes.

1. Prosessen fra vedtak om oppholdstillatelse til bosettingsvedtak gis må effektiviseres

Drammen kommune foreslår at det foretas en utredning om barrierer for raske vedtak, med forslag til løsninger for raskere saksbehandling internt i statlige organer i denne perioden. Etter Drammen

Plan og økonomi

Engene 1, 3008 Drammen
Tlf. 03008 Fax. 32 04 62 00
www.drammen.kommune.no
Org. nr. 939 214 895

kommune sin vurdering, er det potensialet gjennom effektivisering å bringe den gjennomsnittlige ventetiden i denne fasen ned fra 3,4 måneder mot 1 mnd.

2. Det må gis sterkere økonomiske insentiver til kommunene for å sikre jevn bosetting gjennom året

Et forsøk som har vært utprøvd i Trondheim i 2010, hvor kommunen bosetter $\frac{1}{4}$ av det totale antallet hvert kvartal, har gitt positive resultater. Dette er et tiltak som vil korte ned ventetiden, og blir utvidet til et større antall kommuner i 2011. Drammen kommune vil foreslå at det arbeides for flere slike bosettingsavtaler, kombinert med en belønningsstruktur hvor tidlig bosetting i året godtgjøres økonomisk, og hvor en klar overvekt av sen bosetting gjennom året som skyldes kommunale prosesser kan forhindres gjennom trekk i utbetalt integreringstilskudd.

3. Kommuner som tar imot flyktninger som har behov for ressurskrevende tjenester over lengre tid, må sikres bedre økonomisk

Blant de personer som må vente aller lengst på bosetting i dag, er personer med behov for ressurskrevende tjenester klart overrepresentert. Dette har sammenheng både med de utfordringer det er å få etablert et faglig godt oppfølgingsapparat, og med økonomiske utfordringer for bosettingskommunen. Det kan argumenteres for at dette kommer inn under den faste toppfinansieringsordningen som er etablert for ressurskrevende tjenester. Men den kommunale nettokostnaden for å yte ressurskrevende tjenester er betydelig. En tvangsbosetting i slike tilfeller vil innebære å pålegge kommunene å omprioritere fra andre formål for å dekke en slik forpliktelse. Hensynet til en mest mulig konfliktfri integrering tilsier at staten tar et økt finansieringsansvar særlig for flyktninger som IMDi og den enkelte kommune er enige om vil måtte kreve betydelige kommunale ressurser over lang tid.

4. Rammebetingelsene for bosetting må forbedres.

En økning av Husbankens boligtilskudd vil bidra til at kommunene i større grad benytter seg av dette til å skaffe boliger til flyktninger. Erfaringsmessig er utfordringen å finne egnet bolig en flaskehals i mottaksapparatet.

Drammen kommune ser også potensiale for at mange kommuner kan effektivisere arbeidet rettet mot det å skaffe bolig til flyktninger. KS kan ta en forsterket rolle i et slikt arbeid, fortrinnsvis i et samarbeid med Husbanken.

5. Det må arbeides mer med langsiktige forpliktende bosettingsavtaler mellom stat og kommune. Selv om bosettingsbehovet varierer over tid, er det klart at det uansett vil være behov for å bosette et visst minimumsantall flyktninger hvert år. Staten bør bidra til at det blir etablert langsiktige (flerårige) gjensidig forpliktende avtaler mellom IMDi og kommuner, hvor kommunen hvert år er garantert å få bosette det faste antallet personer den faktisk har sagt ja til. Dette vil gi kommunene sikkerhet både i forhold til inntekter og i forhold til behovet for et mottaksapparat.

6. Arbeidet med en alternativ bosettingsmodell for enslige mindreårige flyktninger må forsterkes. Det arbeides nå med en forsøksordning hvor enslige mindreårige flyktninger og asylsøkere direktebosettes i kommunene (basert på frivillig avtale), i påvente av behandling av søknad om

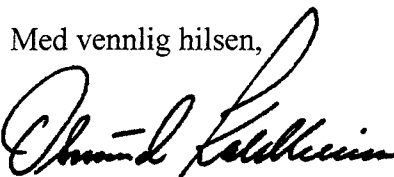
opphold. Dette bør utvikles videre. Det bør utredes en ordning hvor mindreårige som får innvilget opphold kan fortsette å bo i mottakskommunen, men hvor kommunen da får refundert utgiftene fra staten fram til bosettingsvedtaket er gjennomført.

7. Integreringstilskuddet

Drammen kommune viser også til at Barne-, likestillings- og integreringsdepartementet nylig har fått overlevert en rapport om kommunenes inntekter og utgifter ved bosetting av flyktninger¹. Resultatene viser at kommunene hadde 300 millioner mer i utgifter enn i inntekter til målgruppen i 2009. Den viser til at kommunene fikk et integreringstilskudd på kr 551 000 pr person i 2009. I rapporten beregnes kommunenes utgifter til bosetting i perioden det gis integreringstilskudd til 585 000 per person. Drammen kommune mener kommunenes utgifter bør dekkes fullt ut.

Med de bedre rammebetingelsene for bosetting som skissert overfor, mener Drammen kommune at det burde være mulig å få til frivillige avtaler med kommunene, hvor kommunene faktisk forplikter seg til å bosette det antallet flyktninger kommunen har sagt ja til å bosette innenfor en akseptabel frist etter at anmodning er mottatt fra IMDi.

Med vennlig hilsen,

Osmund Kaldheim
Rådmann

¹ Agenda Kaupang rapport nr 7139/2011: Inntekter og utgifter for kommuner som bosetter flyktninger